

- afvisning af en udvidelse af EFs arbejdsområde til ikke-økonomiske emner, men støtte til forsigtige fremskridt i samarbejdet mellem medlemslandene uden for EFs institutioner
- klar støtte til EFs udvidelse med Storbritannien og andre kandidatlande.

5. Holland.

Af de i alt 15 partier, der i dag er repræsenteret i det hollandske parlament, indtager alene det *kommunistiske* parti og det pacifistiske parti en rent negativ holdning over for EF-samarbejdet. De øvrige partier indtager en principielt positiv holdning, men der findes visse nuancer i bedømmelsen af, hvilke opgaver EF bør beskæftige sig med, og på hvilken måde problemerne bør løses.

Regeringspartierne:

Blandt de fem regeringspartier, Det katolske Folkeparti 35 mandater, Det antirevolutionære parti 13 mandater, Den kristelig-historiske Union 10 mandater, Det liberale parti 16 mandater og Demokratiske Socialister 70 8 mandater, er sidstnævnte parti stort set alene om en vis kritisk holdning.

Oppositionen:

Arbejderpartiets 39 mandater er delt i to grupper, hvoraf den største stiller sig positivt til samarbejdet, medens den anden gruppe (venstrefløjen) indtager en ret kritisk holdning, der imidlertid ikke er dikteret af utilfredshed med samarbejdets eksistens, men derimod er udtryk for, at man ikke mener, at EF i tilstrækkelig grad beskæftiger sig med påtrængende sociale problemer.

Det næststørste oppositionsparti, Demokrater '66, 11 mandater, må, selv om det også fremsætter visse kritiske bemærkninger, betragtes som tilhænger af EF-samarbejdet.

Det tredje egentlige oppositionsparti, det radikale parti — 2 mandater, går ind for EF-samarbejdet, men har en del kritiske bemærkninger til EF-politikken over for udviklingslandene.

De resterende partier er små og har valgt at koncentrere sig om indenrigspolitiske problemer.

Markedssekretariatet, den 11. juli 1972.

Spørgsmål 56:

I hvilket omfang vil den danske eksportindustri fortsat kunne få leveret sukker til verdensmarkedsprisen?

Svar:

Eksportindustrien skal ved dansk medlemskab betale samme sukkerpris, som andre aftagere af sukker på det danske marked. Virkningerne heraf på industriens konkurrenceevne kompenseres ved, at der ved eksport til ikke-medlemslande af sukkerholdige varer kan opnås en eksportrestitution, der udligner forskellen mellem den interne pris og verdensmarkedsprisen for den anvendte sukkermængde.

For så vidt angår sukker, der anvendes i den kemiske industri, er der dog fastsat særlige regler om ydelse af produktionsrestitutioner, der indebærer, at sukker stilles til rådighed til en lavere pris end den interne sukkerpris. Restitutionerne, der gælder, uanset om de kemiske produkter er bestemt til forbrug inden for fællesmarkedet eller til eksport, er forskellige alt efter

- om sukker konkurrerer med majs (glucose) som råvarer til det kemiske produkt (f. eks. sorbitol og manitol),
- om sukker konkurrerer med melasse som råvare (citronsyre, salte og estere deraf samt af aminosyrer),
- om der alene skal tages hensyn til, at det pågældende kemiske produkt skal konkurrere med varer importeret fra tredjelande, der er produceret på grundlag af verdensmarkedsprisen for sukker.

Spørgsmål 57:

I ministerens svar på spørgsmål 11.a (ad F. 157) anføres, „at det over for EF-missionen i Bruxelles er oplyst, at det betragtes som usandsynligt, at det i tillægsprotokollen indeholdte løfte om helt fri bevægelighed vil kunne indfries.“ Hvorpå bygger denne oplysning?

Svar:

Oplysningen bygger på en drøftelse med EF-kommissionen, jfr. missionens indberetning, mistel nr. 77 af 19. januar 1972, som citeres:

„Vedrørende spørgsmålet om Tyrkiets deltagelse i det fælles frie arbejdsmarked